

Diskusní podvečer

v pondělí 23. 9. od 17,00 hodin

v zasedací místnosti č. 76 (I. patro), Politických vězňů 9, Praha 1

Čím vláda mrzačí i život příštích generací

- Poděkování za pozvání a zvláště Josefu Skálovi za další tematický špek
- Omluva plénu za neúplnost a tezovitost mého vystoupení. Ale nemám křišťálovou kouli, abych uměl identifikovat **všechny** faktory, které budou dál mrzačit budoucnost lidem na prahu důchodového věku – přítomným v sále, tím méně všechny faktory devastující naše dospělé děti a už vůbec ne do budoucna naše vnoučata.

Budu vycházet jen z oficiálních dat převzatých ze serverů Ministerstva financí, práce a sociálních věcí, statistického úřadu a ČNB a ve vystoupení budu

- A. mluvit poměrně *konkrétně* jen o těch několika málo ale klíčových, zřejmých a viditelných faktorech a dopadech, působících už dnes – **popíšu problém,**
- B. jen podle svých znalostí se pokusím *odhadovat rozsah a dobu jejich působení do budoucna,*
- C. jen hodně nahrubo budu **identifikovat možné jak možná řešení** hlavně ve snaze omezit jejich *synergické defekty* s vědomím, že výčet faktorů není zdaleka úplný a škála mých mylných závěrů může být značná.

Od diskusního podvečeru pak především očekávám, že z pléna budou moje hodně subjektivní úvahy **buď doplňovány, ale možná spíše odmítány** s naznačením jiné alternativy. Doufám, že hlavně tam, kde to neumím sám dobře naformulovat, že uslyším odůvodněné návrhy na možná schůdná řešení.

Jako nejvíce mrzačící tuto a budoucí generace vidím především tyto tři faktory plus neméně důležitý faktor čtvrtý – jejich nenápadný **souběh**:

1. **ignorování demografických dat**
2. **neodpovědné hospodaření s veřejnými financemi**
3. **viditelnou i skrytou závislost na západní cizině a úprk – podle mého – na špatnou stranu barikády.**

Ad 1. Ignorování demografických dat

ad 1. A) popis problému

Znáte hádanku, jaký je rozdíl mezi církví a demografií? Žádný – obě profitují ze znalosti průběhu lidské života.

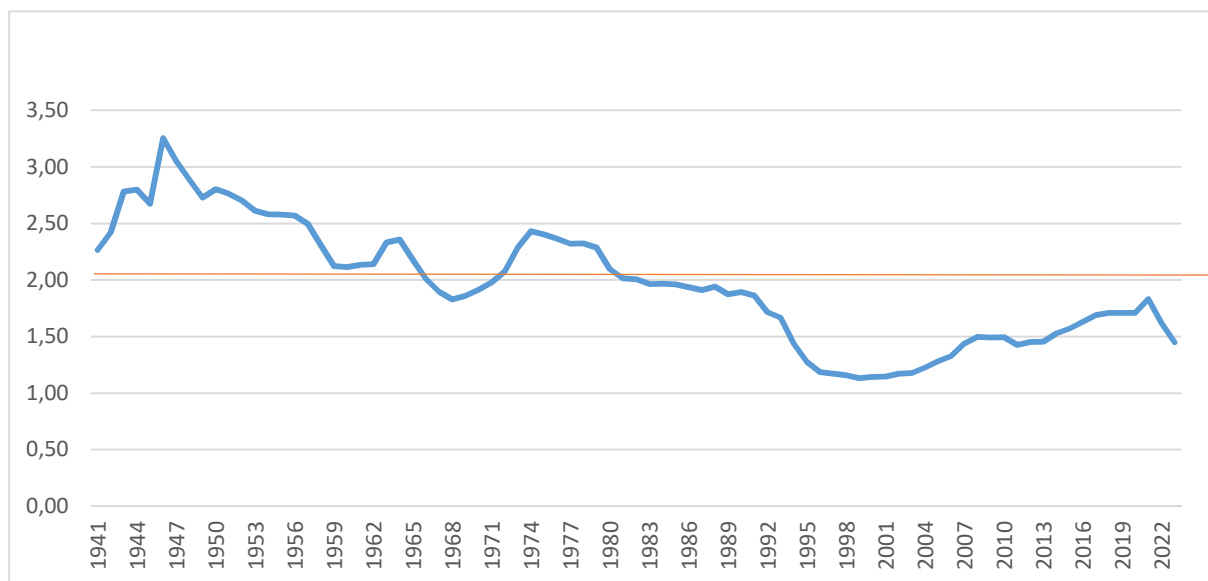
Církev: křest + svatba + pohřeb jako zdroj peněz po celou dobu života člověka (při dožití cca 70 – 80 let je to *trvalý zdroj příjmů*). Čím více farníků, tím více peněz = vztah k antikoncepci)

Demografie: počet narozených jako výchozí zdroj informace o počtu budoucích dospělých a nebožtíků (kapacity porodnic a doktorů, školských zařízení, zaměstnanců a důchodců), resp. všech *příjmů a výdajů* s těmito fázemi souvisejícími.

Co říká úhrnná plodnost v českých zemích mezi roky 1941 až 2023?

tj. definičně jde o počet dětí, které by se živě narodily každé ženě během celého jejího reprodukčního věku (15-49 let), pokud by se během tohoto období neměnily míry plodnosti žen podle věku a zůstaly na úrovni roku, za který je úhrnná plodnost vypočítána.

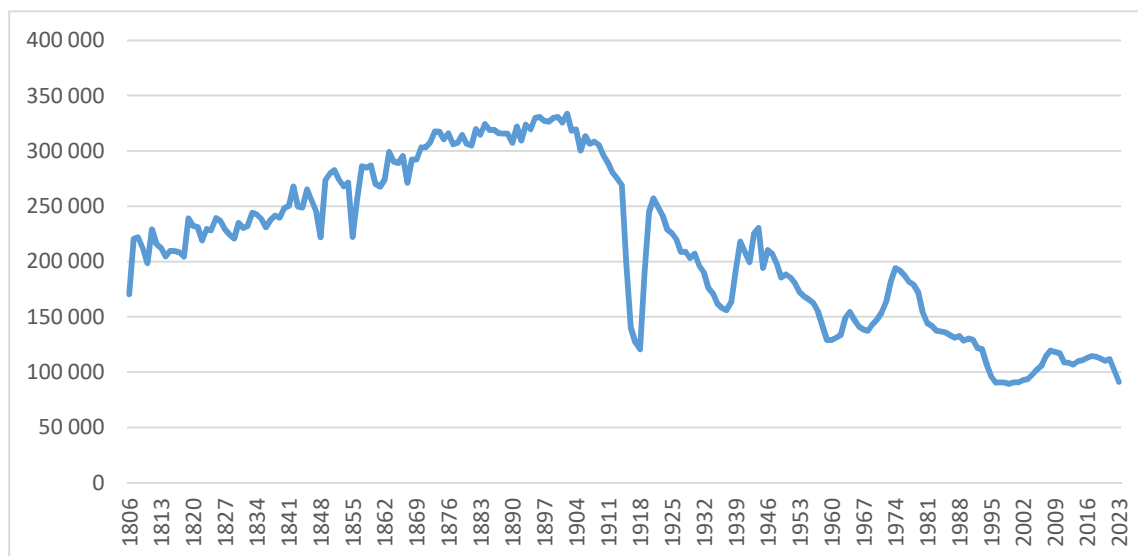
Graf 1 Úhrnná plodnost v českých zemích mezi roky 1941 až 2023

- Vidíme, že vysoká plodnost je typická jen pro dva časové úseky:
 - Protektorát – ženatí a vdané měli výhody
 - Poválečná euforie za svobody

Zlom 1957 – „potratový“ zákon a jediné pozitivum – propopulační opatření v 70. letech, které ještě podchytilo silné protektorátní a poválečné ročníky. Podlimitní plodnost nastupuje už po roce 1980, po odeznění pro populačních opatření a v důsledku masového rozšíření antikoncepce řešící nechtěná těhotenství.

Graf 2 Absolutní hodnoty a v delší časové řadě počtu narozených dětí od roku 1806 do r. 2023

- Data za 19. století jsou hodně neporovnatelná s dnešními (jak kvůli tehdy početně rostoucí populaci (+), a současně tehdejší vysoké kojenecké a dětské úmrtnosti (-))
- *Negativní zářez* v počtu novorozenců se čtyřikrát opakuje, kdy se kombinoval absolutně nižší počet žen – rodiček – s nepříznivou sociálně ekonomickou situací
 - 1. sv. válka (minus z 270 tisíc na 120 tisíc),
 - Velká krize (z 260 tisíc na 156 tisíc),
 - druhá polovina 50. let (potratový zákon),
 - desetiletí 1995 až 2004 - kdy dramaticky zesiluje pokles porodnosti nejspíše v důsledku odbourání záporné daně z obrátu u některých potravin a zboží pro děti, rušení firemních školek, kolaps bytové výstavby, přechod na nový životní styl – kariéru, cestování, odklad sňatků a narození prvního dítěte (až o deset let po listopadu), obtíže s početím u starších žen.
 - Pátý zářez však startuje právě nyní (kombinace ekonomického útlumu, bytové krize a nebývalé inflace). Po roce 2015 se rodilo ročně asi 100–115 tisíc dětí, ale vloni se živě narodilo jen 91,1 tisíce dětí, o 10,2 tisíce méně než o rok dříve, což je historický nepříjemný rekord. Šlo již o druhý výrazný meziroční pokles počtu narozených dětí v řadě.
 - Úbytek narozených byl spojen i se snížením úhrnné plodnosti na 1,45 dítěte na jednu ženu. Průměrný věk matek při narození 1. dítěte během posledních deseti let vzrostl o 0,8 roku na 28,9 let. Pro prostou reprodukci by bylo potřeba asi

2,1 dítěte na ženu = 132 tisíc narozených dětí ročně. Tj. současný schodek je asi 40 tisíc každoročně. **Pokles porodnosti po roce 1990 již teď znamená deficit hodně přes půl milionu nenarozených dětí, což bude mít důsledky až do konce tohoto století.**

Ad 1. B) Odhad rozsahu a doby působení

Nezvládnutí vyrovnávání demografických výkyvů má vedle běžných komplikací (přeplněné porodnice, poloprázdné školy či naopak chybějící kapacity LDN apod.) škodlivý důsledek především ve výkyvech věkové struktury obyvatelstva – viz

Tabulka 1 Prognóza struktury české populace do roku 2050 (podle ČSÚ) v procentech

Věkové skupiny	Skut 2002	Odhad 2024	Prog 2035	Prog 2050
0 - 14	15,6	13,3	12,2	12,4
15 – 64	70,5	65,4	60,9	56,3
65+	13,9	21,3	26,9	31,3

Absolutně: V roce 2050 – tj. za necelých 25 let – nejspíše ubude ve srovnání s počátkem tohoto století přes 400 tisíc osob v dětském věku (pokles z 1 590 na 1 173 tis.), produktivních osob ubude 1,9 milionu (z 7 195 na 5 309 tis.) a zvýší se jen o 1,5 milionu počet seniorů (z 1 418 na 2 956 tis.) **Počet obyvatel ČR tedy celkově klesne ve střední variantě nejspíše o třičtvrtě milionu osob (o 765 tis. osob).**

Důsledky:

- Zaměstnanost se ještě asi nějakou dobu udrží na hodnotách 4 640 tisíc zaměstnanců a cca 770 tisíc živnostníků (do roku 2027), pak bude klesat odhadem o 35 tisíc osob ročně. Neznáme však vliv 4. průmyslové revoluce.
- Kriticky bude záviset na setrvání či odsunu na Ukrajinu významnější části mužské populace (s nimi i partnerek). Téměř tři čtvrtiny výrobních, velkoobchodních a logistických firem dnes v ČR zaměstnává cizince a 97 procent z nich má pracovníky z Ukrajiny. Dvě třetiny jejich personalistů uvedly, že odchod Ukrajinců by byl pro firmu určitou komplikací.

- Zvýší se tlak na odvody na sociální pojištění, neboť poměr sumy důchodců k sumě produktivních se bude zvyšovat, a bude se kombinovat zvýšení plateb na sociální pojištění a jen minimální zvyšování důchodů (varianta důchodové reformy R. Valenčíka to do značné míry řeší).
- I kdyby došlo k oživení porodnosti, což zatím není pravděpodobné – viz následující téma, pozná se to na pracovním trhu nejdříve za 20 – 25 let (těsně před rokem 2050).

Ad 3. A - Závěr č. 1. Demografická data o vývoji počtu žen ve fertilním věku, či věku narození prvního dítěte a celkového počtu v daném roce narozených dětí jsou známa a dobře prognózovatelná. Stát však – až na výjimky – opakovaně selhává, když těchto informací nedbá a na vině není ani tak negramotnost politických elit, jako spíše omezený časový horizont jejich úvah – čtyřletý volební cyklus nepřeje koncepčním úvahám. Nynější garnitura třeba nevyužila zvýšeného počtu generace Husákových dětí a dosud nepřijímá žádná kloudná propopulační opatření, naopak. Náklady na likvidaci ignorování systematického vyhlazování výkyvů v křivce porodnosti bohužel nikdo nespočítal, ale v souhrnu musejí být obrovské, mnohem vyšší, než kdyby byla křivka průběžně vyhlazována.

ŘEŠENÍ? Dohoda na koncepčních opatřeních přesahující délku volebního cyklu.

Ad 2. Neodpovědné hospodaření s veřejnými financemi, zvláště se státním rozpočtem

Ad 2. A) popis problému „hospodaření s veřejnými financemi“

U veřejných financí je – vedle rozpočtů místních (regionálních) samospráv a též fondů sociálního zabezpečení – státní rozpočet zdaleka největší složkou. Toto jsou data z roku 2021:

Tabulka 2 Struktura veřejných financí

<i>Položka/сектор veřejných financí</i>	<i>Státní rozpočet (ústřední vládní instituce)</i>	<i>Místní vládní instituce (kraje, obce)</i>	<i>Fondy sociálního zabezpečení</i>	<i>Celkem (veřejné finance)</i>
Příjmy (mld. Kč)	1480	190	407	2077
Výdaje (mld. Kč)	1891	183	419	2493
<i>Příjmy v %</i>	<i>71,3</i>	<i>9,1</i>	<i>19,6</i>	<i>100,0</i>
<i>Výdaje v %</i>	<i>75,8</i>	<i>7,4</i>	<i>16,8</i>	<i>100,0</i>

Historicky je jejich (VF) či jeho (SR) faktický rozsah dán původně nepsanou *společenskou smlouvou* mezi panovníkem dané země a jeho obyvateli: *co všechno jim vladař zajišťuje a co za to od nich za tuto službu bude chtít*. Vždy bylo prioritami zajištění:

- *bezpečnosti země* – proti *vnějšimu nebezpečí* = armáda + domobrana a proti *vnitřním přestupníkům* (lapkům a zlodějům) = policie, stejně jako *náklady na správu země* (úředníci v administrativním systému)

- v moderní době se k tomu přidává *zajištění chodu bezpočtu dalších agend* – od sociálního či zdravotního zabezpečení či státního školství přes požární ochranu až po meteorologickou službu či státní obchodní, školskou atd. inspekci apod., kdy vladař (nyní vláda) *financuje jak běžnou režii jejich fungování, tak investuje do jejich údržby a modernizace.*

Aby to bylo možné – v určitém rozsahu, čase, rovnoměrném rozmístění po celém teritoriu a potřebné kvalitě – tyto služby státu jeho občanům *plynule zajišťovat*, musí mít stát mechanismus jak *současně plynule shromažďovat potřebné zdroje* (nejen peníze, ale i kvalifikovaný personál, suroviny či materiál) ke krytí zmíněného spektra potřeb.

Příběh Jana Husa – údiv komisaře Bolkensteina.

Stát to dělá dvěma základními způsoby:

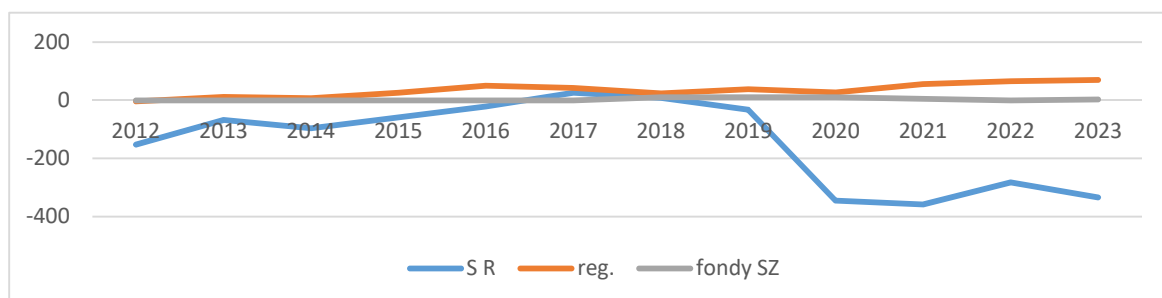
- výběrem daní, dávek, poplatků a pokut včetně příjmů z poskytnutí licence např. za právo vařit pivo v soukromém pivovaru apod.
- vlastní hospodářskou/podnikatelskou činností, kdy je čistý hospodářský výsledek jeho vlastnickým příjmem. Tvrzení, že „*stát je ten nejhorší možný hospodář*“ je oblíbený slogan neoliberalů.

Kritériem odpovědného a kvalifikovaného hospodaření s veřejnými financemi, resp. s rozpočtem státu je dlouhodobá rovnováha mezi celkovými příjmy a výdaji. Znakem dobrého hospodaření je *mírný přebytek příjmů nad výdaji* směřující:

- k umazávání starých deficitů (s ohledem na náklady dluhové služby)
- k vytváření aspoň minimálních rezerv na krytí nečekaných nákladů (povodňové škody apod.)

Vývoj problému „hospodaření s veřejnými financemi“ naznačuje, že v posledních pěti letech sledujeme dramatický *nárůst rozdílů* v příjmech a výdajích jednotlivých složek veřejných financí, tj. jejich saldu (kladném a záporném).

Graf 3 Rozdíly v příjmech a výdajích veřejných rozpočtů

Zatímco fondy sociálního zabezpečení (černá čára) si v daném období po roce 2011 udržují vyrovnané či mírně přebytkové roční rozpočty, města a obce dokonce vcelku systematicky hromadí přebytky (kumulativně již přes 410 mld. Kč), státní rozpočet (modře) se do přebytků dostal jen dvakrát – v roce 2017 a 2018 (kumulativně necelých 35 mld. Kč), když hrozivý vývoj od roku 2020 nemá v historii precedent.

Ad 1. B) Odhad rozsahu a doby po jakou bude působit dnešní rozpočtové neumětelství

Zdroje dosud trvající rozpočtové katastrofy po roce 2019 jsou primárně tři: snížení daní, zvýšení výdajů a růst nákladů na dluhovou službu.

Především to byl **první daňový balíček** přijatý ve snaze zmírnit finanční dopady pandemie Covid-19, kdy také bylo možno žádat o zpětné uplatnění případné daňové ztráty (tzv. *loss carryback*) - **hrubý odhad dopadů je asi 30 mld. Kč.**

Dále to bylo:

- *zrychlení odpisů pořízeného majetku,*
- *zvýšení limitu pro vstupní cenu hmotného majetku ze 40 na 60 tis. Kč,*
- *daňové osvobození státních dluhopisů,*
- *zrušení daně z nabytí nemovitých věcí,*
- *zavedení daňového paušálu pro OSVČ,*
- *zavedení tzv. stravenkového paušálu,*
- *snížení sazby DPH u ubytovacích služeb a vstupného na kulturní a sportovní akce,*
- *snížení silniční daně,*
- *snížení sazby spotřební daně u nafty.*

Celkový dopad znamenal snížení rozpočtových příjmů asi o 110 mld. Kč.

Ve druhé a třetí etapě došlo ke:

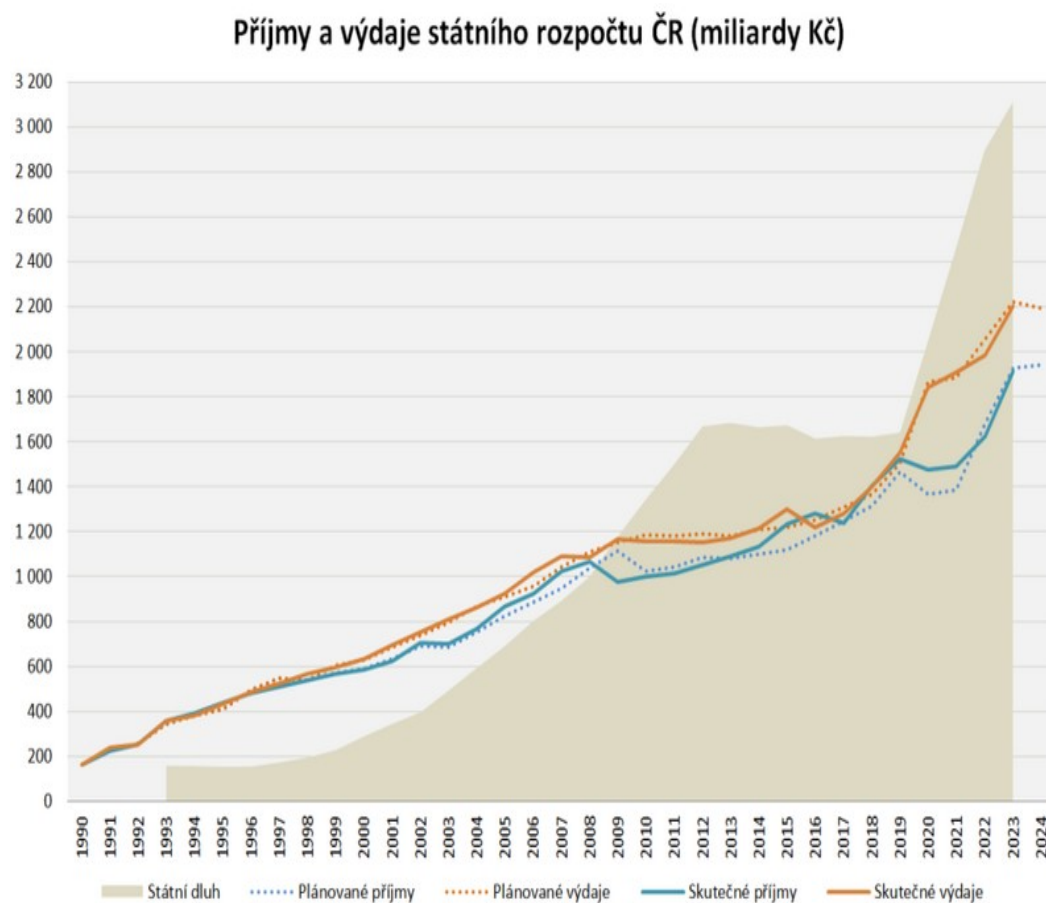
- zrušení *superhrubé mzdy* spojené s poklesem efektivní daňové sazby z 21 na 15 % v důsledku zúžení základu daně. Dopad **asi 80 až 95 mld. Kč.**
- souběžně *jak ke zvýšení slevy na poplatníka (s dopadem asi 50 mld. Kč), tak k prolomení hranice u daňového bonusu u dětí. Dopad asi 10 mld. Kč.*
- v loňském roce (2023) došlo ke zrušení moderního systému *elektronické evidence tržeb (EET)*, a to aniž vůbec byla spuštěna jeho třetí a čtvrtá etapa. Dopad odhadujeme **asi na minus 15-20 mld. Kč.** Stát se – ač je v již docela kritické situaci – prokazatelně vzdává všech těchto daňových příjmů a spouští program mrzačení nejen této, ale i dalších generací.

Nepřehlédnutelné je také:

- *snížení sazby platby na sociální pojištění o pět procentních bodů u zaměstnavatele při zaměstnávání osob na zkrácený úvazek. Odhady od 3 do 10 mld. Kč, to v případě „využití“ pro daňovou „optimalizaci“*
- *zvýšení hranice pro použití paušální daně (nově 2 mil. Kč) kombinované s posunem povinné registrace k platbě DPH. Dopad na veřejné finance bude kolem 20 mld. Kč ročně, z toho na státní rozpočet asi minus 13 mld. Kč. Pesimističtější odhady (kalkulující i s možností daňové optimalizace) jsou vyšší, nehledě na riziko opětovného oživení tzv. švarcsystému (a to opět otevírá cestu k dalším negativním dopadům v daních a odvodech)*
- *prodloužení mimořádných zrychlených odpisů i na majetek pořízený letech 2022 a 2023, znamenající nižší rozpočtové příjmy v rozsahu asi 6 až 7 mld. Kč ročně.*

Jakkoliv jsme u hrubých odhadů, po sečtení dopadů jednotlivých kroků se dostáváme někam k částkám cca 270 až 290 mld. Kč ročních výpadků v příjmech. To je zhruba úroveň ročních schodků v posledních letech.

Graf 4. Polistopadový vývoj státního rozpočtu a dluhu

Mezi důsledky chybného řízení rozpočtového procesu a nabíhající synergické defekty patří především:

- Již pátým rokem trvající ekonomická stagnace. Zčásti v důsledku neschopnosti vládními výdaji – i na mzdy a platy či důchody – podpořit spotřebu domácností jako faktoru ze 2/3 ovlivňující tempo ekonomického růstu, zčásti kvůli extrémní závislosti na kolabující německé ekonomice přecházející na Green deal
- Neochota vrátit v dohledné době 0,8 milionům státních zaměstnanců reálné příjmy na předcovidovou úroveň (výjimkou budou asi učitelé) provázené podseknutím spotřebitelské poptávky bržděním valorizace 2,5 milionu důchodů = *touto formou šetření se nelze proškrtat k obnově ekonomického růstu*
- Pochybné rozhodování o dílčích rozpočtových výdajích – například exces s 2% podílem na zpochybnitelní vojenské projekty (F 35)
- Otevřením především živnostníkům vrátek jak k falšování údajů o skutečných tržbách (pokud skutečné tržby vůbec přiznávají a nejdou jim peníze přímo „do vesty“), tak následně k ponížení daní a odvodů na ně navazujících (mírná kompenzace v růstu vyměřovacího základu v balíčku). DOPAD: dál se otevírá důchodová past na OSVČ (odhaduje se, že asi čtvrt milionu budoucích penzistů z řad OSVČ bude muset doživotně vystačit s minimálním důchodem – což hrozí sociálním výbuchem)
- U jádra voličské základny pravice se jí bude tolerovat vzestup šedé a černé ekonomiky
- Rozsah nelegální (černé) ekonomiky se odhaduje asi na 14 % HDP, což je reálně asi 940 mld. Kč. Tyto peníze musí jejich příjemci „vyprat“ a nejběžnější formou je nákup nemovitostí (jejich ceny jsou podle oficiálních odhadů ČNB nadhodnoceny minimálně o čtvrtinu i v důsledku této trvalé „investiční“ poptávky). I kdyby se podařilo zdanit (sazbou cca 20 %) jen polovina odhadované sumy, přinášelo by to do rozpočtu ročně skoro 100 mld. Kč a krylo by přesně současné náklady na dluhovou službu (již právě 100 mld. Kč)
- Stomiliardová obsluha státního dluhu je samostatný problém, protože rychle narůstá (42 mld. v roce 2021, 50 mld. v roce 2022, 68 mld. vloni a letos se předpokládá 100 mld. Kč). Při rozpočtovém schodku okolo 250 mld. Kč je tento tvořen ze 40 % právě náklady na obsluhu dluhu. I kdyby se dařilo rozpočtový schodek snižovat – resp. vyrovnat příjmy a výdaje (mimo náklady na dluhovou službu), tak i přesto to nebude stačit, protože bude třeba generovat již nyní každoročně minimálně stomiliardové rozpočtové přebytky, aby byla dluhová služba pokryta
- A teprve v další etapě *státní dluh snižovat*. Ten dnes činí něco málo přes 3 biliony, když 2,8 bil. Kč je dluh vůči majitelům státních dluhopisů doma, necelých 100 mld. Kč je ve spořicíh státních dluhopisech, za dalších 150 mld. jsou závazky vůči zahraničí – a s tím i zastavit rostoucí náklady na jeho obsluhu. To je *však program na minimálně dvě dekády*

Cesta k vyrovnanému a přebytkovému rozpočtu, resp. k zastavení růstu státního dluhu povede přes kombinaci redukce agend dnes zajišťované „zdarma“ státem a především (asi

ze 70 – 80 %) rozumného zvyšování státních příjmů formou daní a odvodů cílených především na:

- nadprůměrně situované domácnosti (daň z nemovitosti minimálně 1 % tržní hodnoty, obnova dalších majetkových a dědické daně),
- zavedení zmodernizované formy EET a utlumit šedou (málo zdaněnou) ekonomiku,
- uvolnit prostor k operativnějšímu rozhodování snížením titulů mandatorních výdajů, blokuující nyní cca 92 % výdajů rozpočtu,
- zamezit účelovému odtoku kapitálu z ČR (zdaněním obchodních řetězců v místě podnikání, ne jako dosud třeba u Lidlu a Globusu z 99 % zdaňujících své zisky v Německu apod. jako rodinné firmy),
- posílit podnikatelské aktivity českého státu ve strategických oborech (včetně varianty reprivatizace),
- zvážit delimitaci extrémně širokého spektra státních služeb jejich vyčleněním nikoliv do privátní zóny (což je požadavek neoliberálů, zejména u zdravotní či školských služeb, ale do specifických neziskovek – tvrdě státem kontrolovaných)
- zvyšovat *složenou daňovou kvótu* k průměru EU – z dnešních cca 34 % na 38 – 39 %

Vůbec neuvažujeme s „řešením“ v podobě válečného konfliktu a měnové reformě, resp. vynulováním závazků a pohledávek (jakkoliv je to historicky vyzkoušená metoda). Ono po jaderné válce v Evropě by už moc věřitelů a dlužníků nezůstalo.

Ad 3. B - Závěr č. 2. Naznačené řešení problému „hospodaření s veřejnými financemi“ bude ekonomicky, sociálně i politicky extrémně konfliktní, protože současná pravice k řízení veřejných financí přistupuje výhradně z vlastních třídních = sobeckých pozic a na úkor většiny domácností korumpuje jen své příznivce. Je nutné souběžně řešit všechny tři již zmíněné příčiny schodku SR, tj. dopady:

- *ze snížení daní*
- *ze zvýšení výdajů kvůli Covid-19*
- *nárůstu dluhové služby.*

Už teď je ale jasné, že utlumení mrzačících rozpočtových praktik je programem na minimálně jednu, spíše dvě dekády, a to za podmínky silné vlády se schopností nalézat ve společnosti konsensus k bolestivým opatřením.

Ad 3. Viditelná a i skrytá závislost na západní cizině a úprk – podle mého – na špatnou stranu barikády

Ad 3. A) Popis problému

Konec 80. let je i koncem platnosti dohod v Jaltě o rozdělení vlivu v Evropě mezi Spojenci. České elity rezignovaly na dlouho pěstovaný mýtus ČSR JAKO MOST MEZI VÝCHODEM A ZÁPADEM jejich pravicovější část dělá systematicky vše pro to, aby tradiční vazby na převážně Slovany osídlený kus Evropy od Odry a Nisy až po Ural – s výjimkou Pobaltí – co nejvíce zpřetrhala. Současné sympatie části českých elit k extrémně protiruskému chování části ukrajinských a polských elit jsou výjimkou potvrzující pravidlo.

Proč na špatnou stranu barikády?

Po rozpadu RVHP a Varšavské smlouvy nevzniklo žádné neutrální vakuum (byť se o to mnozí pokoušeli), ale bylo ihned – nejpozději k 12. březnu 1999 – vstupem ČR do NATO zaplněno vojensky a k 1. květnu 2004 vstupem do EU i vyplněno. V té době se náš bývalý východní bratr teprve probíral z Gorbačevsko-Jelcinovské kocoviny a mnohem vzdálenější Čína teprve startovala svůj model zdvojnásobování svého hospodářského potenciálu v průměru za každých šest let (díky často dvojčíselným tempům růstu své dynamické ekonomiky založené na aplikaci moderní vědy a techniky) a dalším faktorům. Po dvou dekádách je vše mnohem jasnější – těžiště dnešní a tím spíše budoucí globální prosperity neleží jako v předchozích dvou staletích v euro atlantském prostoru, ale ve střední a východní Asii. A naše elity dělají vše pro důslednou izolaci s lídry tohoto globálního hospodářského převratu.

Ad 3. B) Odhad rozsahu a doby působení

Polistopadová privatizace československého/českého národního majetku neskončila a lze ji charakterizovat těmito daty z posledních deseti let.

Tabulka 3 Soukromé podniky a korporace/nefinanční podniky pod zahraniční kontrolou

Rok 2015	2020	2022
79 411/78 707	84 815/84 117	77 730/76 942

SR ČR 2023 – TAB. 12-8 a 12-15

Tabulka 4 Jejich odvětvová struktura v roce 2022 (77 730 subjektů)

	Absolutně	v %
Zemědělství, lesnictví a rybářství	2 213	

Zpracovatelský průmysl	7 513	9,7 %
Stavebnictví	5 311	6,8 %
Obchod a servis motor. vozidel	23 704	30,5 %
Informatika	2 700	
Finance	788	
Nemovitosti	14 318	18,4 %
Profesní, vědecké a technické činnosti	10 341	13,3 %
Administrativní činnosti	2 851	
Ostatní	7 991	
Celkem	77 730	100 %

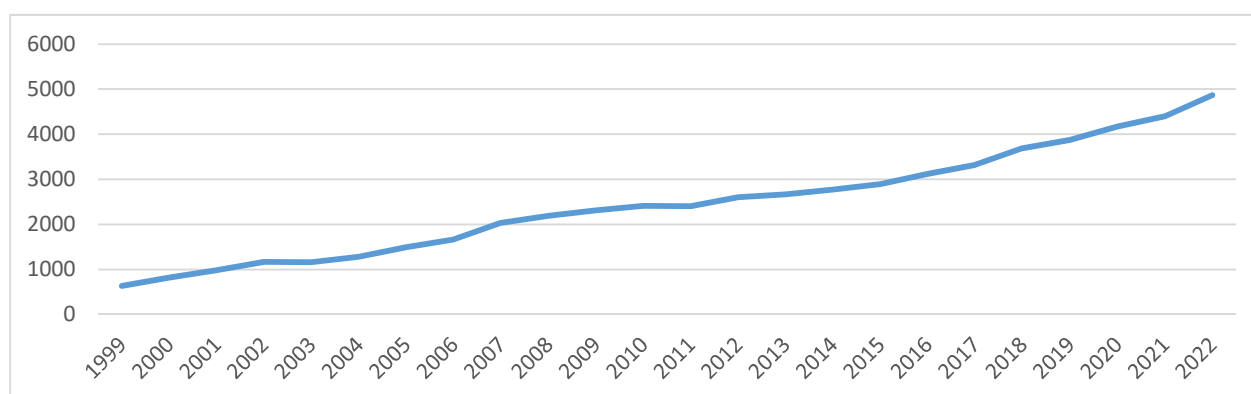
Tab 12-10

Tabulka 5 Finanční instituce pod zahraniční kontrolou podle počtu zaměstnanců (692 v r. 2021)

1 až 5 osob	6 až 19 osob	20 až 249 osob	250 + osob	nezjištěno
70	. 55	. 106	31	430

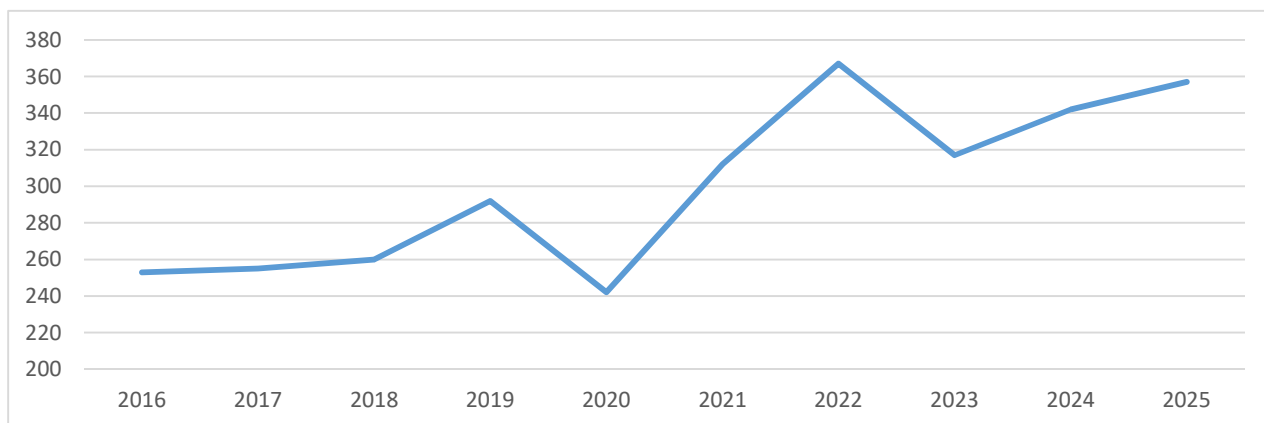
Tab 12-14

Graf 5 Rozsah přímých zahraničních investic v ČR v letech 1999 až 2022 (kumul v mld. Kč)

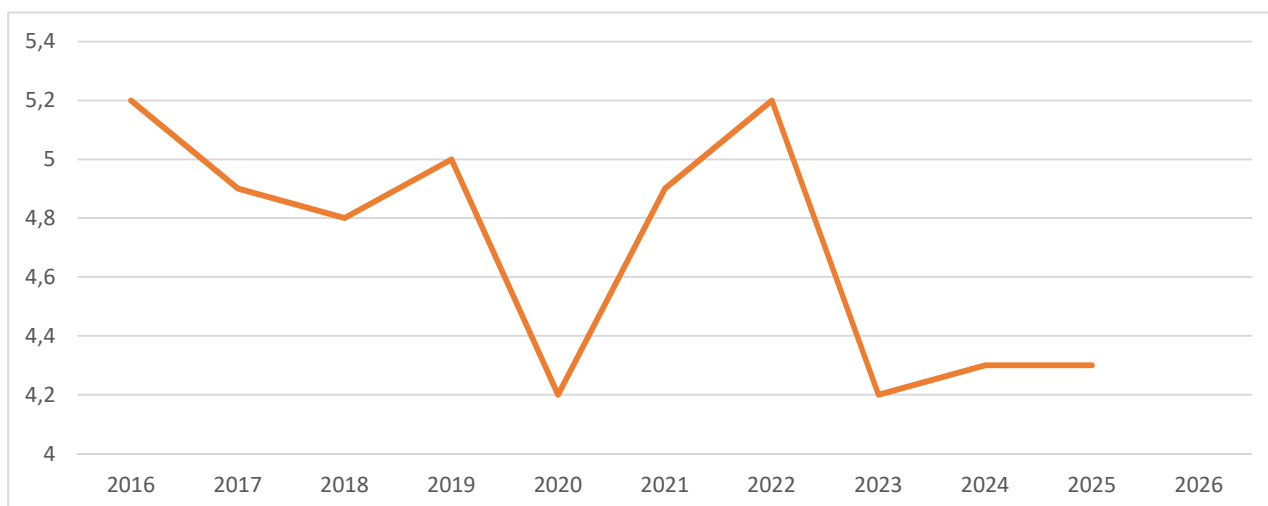

Investor do ČR nepřichází s jiným úmyslem, než na své investici vydělat, a to pokud možno co nejdříve a co nejvíce. To je abeceda každého byznysu a neradno si myslet něco jiného.

Graf 6 Odliv zisků z ČR v letech 2016 až 2025 v mld. Kč (roky 2024 a 2025 jsou predikovány MF ČR v srpnu 2024)

Graf 7 Odliv zisků z ČR v letech 2016 až 2025 v procentech k tvorbě HDP v běžných cenách (roky 2024 a 2025 jsou predikovány MF ČR v srpnu 2024)

Ad 3. C.- Závěr č. 3. Příklon k Západu a s tím související tok zahraničního kapitálu do privatizované ČR má rozporné důsledky:

- *vracíme se do předmnichovských dob, kdy většina zahraničního obchodu směřovala na Západ, jen menší část na Balkán a Střední východ či do Asie*
- *polistopadové vlády vytvořily soubor podmínek lákající sem západní kapitál v té míře, že na přelomu století sem šlo cca 70 % všech zahraničních investic směřujících do postsocialistického prostoru*

- *důvodem byla podhodnocená koruna, levná a kvalifikovaná pracovní síla a vůbec dobrá tradice ČSR jako průmyslově vyspělé země*
- *přínosem bylo získání chybějícího know-how a umožnění přístupu na trhy*
- *kapitál jedná vždy strategicky – dostal nás do pozice polokolonie a často evropské montovny a před a povýrobní etapy ponechal v mateřské zemi*
- *kapitál zde dosahoval a dosahuje návratnosti přes 10 % - byli a pořád jsme globální Bonanzou (desetina z proinvestovaných peněz každoročně odchází zčásti legálně, zčásti skrytě)*
- *ignorujeme přesun globálního lidrovství směrem k Jihovýchodní Asii, zvl. k Číně a sedáme do vlaku jedoucího po slepé koleji*
- *vedení Evropské unie se vůbec nepoučilo z 20 let staré zprávy Vim Koka, není ochotno sebereflexe a v té nové – Draghiho – opakuje stejný algoritmus postupu*
- *a tak riskujeme, že zhroucení Evropské unie nás postihne nadprůměrně silně, protože nemáme rezervy na kolaps a poslední návrh na strukturu nových eurokomisařů a jejich portfolií je sice docela gender, ale pro nás nevěstí nic dobrého*
- *navíc nejsme připraveni na souběh a eliminaci nyní probíraných tří domácích krizí – demografické, rozpočtové a zahraničně politické, takže lze téměř s jistotou odhadnout, že jak nynější, tak budoucí generace to nejspíše nebudou mít vůbec jednoduché.*

Děkuji za pozornost.